

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava fašizma 7

Poslovni broj: K-444/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci po sucu Sandri Vučković kao sucu pojedincu uz sudjelovanje zapisničara Ivone Štifanić u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Veljka Vlahovića, optuženog optužnicom ODO Rijeka, poslovni broj: KO-DO-295/2024, od 22. travnja 2024., radi kaznenog djela iz čl. 236. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15, 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. i 114/23. – dalje u tekstu: KZ/11.), nakon zaključene javne rasprave održane 14. travnja 2026. u nazočnosti zamjenice ODO Rijeka Aleksandre Vučetić, okrivljenika Veljka Vlahovića te branitelja Marka Vučinića, odvjetnika iz Rijeke, javno je objavio 17. travnja 2026., a 14. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Na temelju čl. 453. t. 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda i 143/12, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/2022, 36/24 i 72/25, 13/26 – dalje u tekstu ZKP/08) okrivljenik Veljko Vlahović, OIB 25209400137, sin Gojka i Desanke rođene Čebuhar, rođen 2. rujna 1985. u Rijeci, s prebivalištem u Fužinama, Donje selo 3, državljanin Republike Hrvatske, pismen, sa završenom osnovnom školom, bez zvanja, bez zanimanja, radnik, nezaposlen, bez primanja, bez imovine, u izvanbračnoj zajednici, otac troje djece u dobi od 19, 12 i 1 godine, bez imovine, vojsku služio u Puli 2003./2004., bez čina, bez odlikovanja, osuđivan, na izdržavanju kazne zatvora

o s l o b a đ a s e o p t u Ź b e

da bi

dana 26. listopada 2023. u Hreljinu, u nakani da se nepripadno imovinski okoristi, sa Tončijem ŹuŹićem usmeno dogovorio da će mu za 200,00 eura prodati rabljeni i neispravan osobni automobil marke „Golf“ registracijske oznake RI 4738-F, na ime

čega mu je Tonči Žužić predao iznos od 200,00 eura, dok se automobil obvezao predati za nekoliko dana nakon što obavi popravke, s unaprijed stvorenom namjerom da to neće učiniti, pa unatoč pozivima Tončija Žužića da mu preda navedeni automobil to nije učinio niti mu je vratio novac na ime kupoprodajne cijene, prekinuvši svaki kontakt sa Tončijem Žužićem, čime je imenovanog oštetio za iznos od 200,00 eura, dakle, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist doveo nekoga lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ga naveo da na štetu svoje imovine nešto učini,

čime da bi počinio kazneno djelo protiv imovine – prijevaram opisano i kažnjivo po čl. 236. st. 1. KZ/11.

II. Na temelju čl. 158. st. 1. i 3. ZKP/08 oštećenik Tonči Žužić upućuje se sa postavljenim imovinskopравnim zahtjevom na parnicu u cijelosti.

III. Na temelju odredbe čl. 149. st. 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. t. 1. do 5. ZKP/08 te nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

1. Okrivljeniku je stavljeno na teret kazneno djelo pobliže opisano u izreci odluke.

2. Okrivljenik se očitovao kako se ne smatra krivim za predmetno kazneno djelo.

3. Tijekom rasprave neposredno je saslušan oštećenik Tonči Žužić u svojstvu svjedoka.

3.1. Neposredno je saslušan svjedok Dražen Dujmović.

3.2. Pročitana je ispis korespondencije između okrivljenika i oštećenika (listovi 73 do 109).

3.3. Kao posljednji dokaz prije ispitivanja okrivljenika pročitana je izvadak iz KE za okrivljenika (list 112 do 114).

4. Okrivljenik osporava postojanje prijevarne namjere te navodi kako je s oštećenikom Tončijem Žužićem dogovorio kupoprodaju osobnog automobila marke Golf za iznos od 200,00 eura, pri čemu je oštećenika upoznao s činjenicom da je vozilo neispravno. Naveo je da je nakon primitka novca poduzeo određene radnje radi popravka vozila, odnosno da je najprije zamijenio brtvu glave motora, a potom i cijeli motor koji je, prema njegovim navodima, nabavio od prijatelja za iznos od 150,00 eura. Ističe kako nikada nije rekao oštećeniku da mu vozilo neće predati niti da mu neće vratiti novac, već da je oštećenik u jednom trenutku prestao komunicirati s njim. Nadalje navodi da je od oštećenika ukupno primio 250,00 eura, od čega 200,00 eura na ruke te 50,00 eura putem aplikacije Air Cash, dok dodatne iznose negira. Okrivljenik tvrdi kako je oštećenik i dalje želio vozilo, zbog čega mu novac nije vraćao, a naknadno nije imao

financijskih mogućnosti za povrat novca. Također je naveo da je predmetno vozilo nakon određenog vremena poklonio osobama koje se bave otpadom.

5. Iz iskaza svjedoka Tončija Žužića proizlazi da je od ranije poznavao okrivljenika te da je u potrazi za vozilom s istim dogovorio kupnju automobila Golf za iznos od 200,00 eura, koji je iznos predao okrivljeniku. Naveo je kako mu je bilo poznato da je vozilo neispravno, ali mu je okrivljenik rekao da će izvršiti potrebne popravke, zbog čega mu je naknadno dao dodatni novac za popravke, i to prema njegovim navodima ukupno još oko 250,00 eura, djelomično na ruke, a djelomično putem aplikacije Air Cash. Svjedok navodi kako mu vozilo nikada nije predano, iako je više mjeseci pokušavao stupiti u kontakt s okrivljenikom te dolazio na Hreljin tražiti i njega i vozilo. Iskazao je kako se okrivljenik povremeno javljao te navodio različite razloge zbog kojih vozilo još nije završeno, uključujući bolest svoje djevojke. Nadalje je naveo da je kasnije na društvenoj mreži Facebook vidio da je predmetno vozilo prodano drugim osobama, zbog čega smatra da je oštećen. Ustrajao je kod postavljenog imovinskopravnog zahtjeva u iznosu od 450,00 eura.

6. Iz iskaza svjedoka Dražena Dujmovića proizlazi da je bio prisutan prilikom dogovora kupoprodaje vozila između oštećenika i okrivljenika te da mu je poznato kako je oštećenik za predmetni automobil dao novac okrivljeniku. Potvrdio je da je vozilo bilo neispravno te da je okrivljenik obećao izvršiti popravak. Nadalje je naveo kako je više puta vozio oštećenika na Hreljin radi preuzimanja vozila, pri čemu su samo jednom zatekli okrivljenika, dok je vozilo u više navrata bilo na lokaciji, ali neispravno i nepokretno zbog kvara na brtvi glave motora. Svjedok je također naveo da zna kako je okrivljenik tražio dodatnih 50,00 eura za popravak, ali nema saznanja je li taj novac doista i predan. Iskazao je kako mu nije poznato je li oštećenik okrivljeniku davao dodatne iznose osim onoga kojem je osobno svjedočio.

7. Iz ovih iskaza nesporno je utvrđeno da su okrivljenik i oštećenik dogovorili kupoprodaju osobnog automobila marke Golf za iznos od 200,00 eura, da je oštećenik navedeni iznos predao okrivljeniku, kao i da je oštećeniku bilo poznato da je predmetno vozilo u trenutku dogovora bilo neispravno. Nadalje, nesporno proizlazi da je između stranaka postojao dogovor da će okrivljenik izvršiti određene popravke na vozilu prije njegove predaje oštećeniku, zbog čega je oštećenik okrivljeniku dao i dodatni novčani iznos za troškove popravka. Također je nesporno da vozilo nikada nije predano oštećeniku, kao ni da mu novac nije vraćen, te da je komunikacija između stranaka tijekom određenog razdoblja ipak postojala, pri čemu je oštećenik više puta dolazio na Hreljin radi preuzimanja vozila. Iz iskaza svjedoka Dražena Dujmovića dodatno proizlazi da je vozilo u određenom razdoblju doista bilo na lokaciji kod okrivljenika te da je bilo neispravno, odnosno nepokretno zbog kvara na motoru.

8. Sporno je da li je okrivljenik postupao s prijevaram namjerom.

9. Nakon provedenog dokaznog postupka, analizirajući obranu okrivljenika, iskaze ispitanih svjedoka, materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu te sadržaj komunikacije između okrivljenika i oštećenika, sud je utvrdio da nije dokazano da bi okrivljenik počinio kazneno djelo prijevara koje mu se stavlja na teret.

10. Za postojanje predmetnog kaznenog djela potrebno je nedvojbeno utvrditi da je okrivljenik već u trenutku sklapanja dogovora i primitka novca postupao s unaprijed

stvorenom namjerom da oštećenika dovede u zabludu te da svoju obvezu neće ispuniti. Upravo postojanje takve prijevarne namjere predstavlja odlučnu činjenicu u ovom kaznenom postupku.

11. Sud nalazi da tijekom dokaznog postupka takva namjera nije dokazana izvan razumne sumnje.

12. Naime, iz iskaza oštećenika proizlazi da je isti bio upoznat s činjenicom da je vozilo neispravno u trenutku sklapanja dogovora, kao i da je pristao da okrivljenik izvrši određene popravke prije same predaje vozila. Oštećenik je nadalje naveo da je okrivljeniku davao dodatni novac upravo radi kupnje dijelova i popravka vozila, što ukazuje na postojanje kontinuiranog odnosa između stranaka usmjerenog na realizaciju dogovorenog posla.

13. Iskazi ispitanih svjedoka potvrđuju da je predmetno vozilo postojalo te da se nalazilo kod okrivljenika, kao i da je bilo u neispravnom stanju.

14. Sud je posebnu pažnju posvetio sadržaju komunikacije između stranaka koja je priložena spisu. Iz iste proizlazi da su okrivljenik i oštećenik kroz dulje vremensko razdoblje bili u kontinuiranom kontaktu, dogovarali susrete, razgovarali o stanju vozila te o potrebnim popravcima. Okrivljenik je u više navrata objašnjavao razloge zbog kojih vozilo još nije popravljeno i predano, pri čemu je dostavio i fotografiju računa za kupljeni dio za vozilo, navodeći da prethodno nabavljeni dio nije odgovarao te da je kupio drugi dio radi nastavka popravka.

15. Sud smatra da navedena komunikacija i dostavljena dokumentacija, a posebno činjenica da je okrivljenik dostavio fotografiju računa za kupljeni dio vozila, predstavljaju dokaze da je okrivljenik poduzimao određene radnje radi osposobljavanja vozila za predaju oštećeniku. Takvo ponašanje nije u skladu s tipičnim postupanjem počinitelja kaznenog djela prijevarne koji od samog početka nema namjeru izvršiti preuzetu obvezu, već isključivo pribaviti protupravnu imovinsku korist.

16. Iako je nesporno da okrivljenik svoju obvezu nije izvršio, kao ni da oštećeniku nije vratio novac, sud nalazi da navedene okolnosti same po sebi ne dokazuju postojanje kaznenog djela prijevarne. Naime, kazneno pravo ne sankcionira svako neispunjenje ugovorne obveze niti svaki neuspjeli poslovni odnos, već samo ona postupanja kod kojih je dokazano da je počinitelj već u trenutku sklapanja posla postupao s prijevarnom namjerom.

17. U konkretnom slučaju sud nije mogao s potrebnim stupnjem sigurnosti zaključiti da je okrivljenik od samog početka imao namjeru da vozilo neće predati niti vratiti primljeni novac. Naprotiv, provedeni dokazi ostavljaju prostor za zaključak da se radilo o neuspjelom i neuredno izvršenom obveznopravnom odnosu između stranaka.

18. Slijedom svega navedenog, sud je okrivljenika oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

19. Oštećenik je sa svojim imovinskopравnim zahtjevom upućen na ostvarivanje prava u parničnom postupku, na temelju u izreci navedene zakonske odredbe.

20. Troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava, na temelju u izreci navedene zakonske odredbe.

U Rijeci, 17. travnja 2026.

Sudac:

Sandra Vučković

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od primitka pismenog otpravka presude. Žalba se predaje ovome sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranu, a o žalbi odlučuje viši sud.

DNA:

1. ODO Rijeka
2. Okrivljenik /putem Zatvora u Rijeci/
3. Branitelj okrivljenika
4. Oštećenik

Broj zapisa: **9-30888-3bc96**

Kontrolni broj: **09f7d-8299b-fe600**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.